

BRĂȘOVU, piața mare Nr. 22.
Biserici nefrancizate nu se pri-
mesec. Manuscrisurile nu se re-
trimi!

Birourile de administrație:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primesc în Viena
Bodoly Mosse, Haasenstein & Vogler
(Olo Maas), Heinrich Schalek, Alois
Berni, M. Dukes, A. Oppel, J. Dan-
enberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Meser, Eckstein-Bornat;
în Frankfurt: G. L. Daube; în Ham-
burg: A. Steiner.

Prețul inserțiilor: o serie
garmonică pe o coloană 8 cr.
și 90 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarife și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL III.

Pe un an în avans, pe 6 fr. pe trei luni 3 fr.
Pe un an în avans și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrație, piața mare
Nr. 22, etajul I: pe un an
10 fr., pe șase luni 5 fr., pe
luni 2 fr. 50 cr. Cu dușul în
casă: Pe un an 12 fr. pe
șase luni 6 fr., pe trei luni 3 fr.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 66.

Brașov, Mercuri 22 Martie

1889.

Nou abonament
la
„GAZETA TRANSILVANIEI.”
Cu 1 Aprilie 1889 st. v. se deschide nou
abonament la care invităm pe toți amicii și pri-
jitorii foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.
pe șase luni 6 fl.
pe un an 12 fl.

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci,
pe șase luni 20 franci,
pe un an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:

pe an 2 fl. —
pe șase luni 1 fl. —

Pentru România și străinătate:

pe an 8 franci.
pe șase luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou,
se binevoescă a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”.

Brașov, 21 Martie v.

Maghiarizarea violentă începe
a le da șovinistilor rōde, dēr nu
cum așteptau ei.

Dēcă au creșut că, maghia-
risând câțiva Nemți din Zips,
câțiva Șvabi din Torontal și o
parte din puțină numeroasă inte-
ligință slovacă vor pute isbuti a
și întinde uneltirile de maghiari-
sare și mai departe pe la Germa-
nii și Serbii din comitatul Albei,
acum s'au putut convinge, că și
maghiarizarea violentă trebuie să
aibă o margine peste care nu se
poate trece fără grave urmări.

Esemplul cel mai prospētū
ni-lū dă nenorocita comună ne-

maghiară Ercsi din comitatul
Albei în Țera Ungurēscă, unde
uneltitorii maghiarisării de mult
iși jōcă mendrele lor de sobolți,
contra existenței naționale a locui-
torilor de acolo, vrēndū a le in-
troduce limba ungurēscă chiar și
în biserică.

Locuitorii comunei, Germani
și Sērbii, sūntū catolici și au în
comună o biserică. Sobolii ma-
ghiarisării violente au luat hotă-
rērea, ca în biserică să se sevēr-
șescă slūșba mică de două ori pe
lună în limba ungurēscă, în con-
tra voinței populației germane
și sērbice.

Cum au putut ajunge lucrū-
rile aci, toile unguresci nu ne
spun; dēr nu mai încapē indoi-
ială că numai ticăloșia inteligen-
ței germane și sērbice din comună
a putut fi cauza acestei nenoro-
cite stări de lucruri. Destulū că
la 24 Martie n. s'a și sevērșitū în
biserică pentru întēiași dată slūșba
în limba ungurēscă.

Amăriciune adēncă a produsū
în inimile credincioșilor acelei
biserici acēstă încălcare a dreptu-
rilor lor, acēstă violentare a
conștiinței lor, cari sūntū Ger-
mani și Sērbii ēr nu Unguri, acest
atac îndreptat în contra națio-
nalității lor. Cele ce s'au petre-
cut ni-le istorisescē foia ungurescă
„Szekesfejervar es Videke”, dī-
cēndū:

„Sērbii aflători în biserică au
conturbatū și s'au purtatū osten-
tativū față cu slūșba ungurescă.
Admoniările capelanului n'au folo-
sitū nimicū, așa că în urmă s'a
cerutū intervenirea gendarmilor.
La finea slūșbei, când Ungurii eșiră
din biserică, Sērbii grupați la unū
locū cu toții îi întâmpinară cu in-
jurături, batjocuriri și cu sburături
de petri; unū copilū fū lovitū în
capū așa că îndată ilū năpădi sân-

gele. Gendarmii au arestatū două
femei sērbice și pe celū ce a spartū
capulū băiatului unguurū. În dīua
următoare, slūșba mică, care avea
să se sevērșescă în limba germană,
se sevērși ērăși în limba ungurescă.
Germanii vēdēndū acēsta eșiră a-
fară din biserică și cu atāta lucrulū
s'a isprăvitū. Față cu acēstia nu
s'a mai provocatū intervenirea gen-
darmilor.”

Și în locū să tragă la răspun-
dere și să cēră pedepsirea urdi-
torilorū acestei triste scene, ce a
fostū provocatā prin aceea, că comu-
nității bisericești germane și
sērbice i-s'a încălcatū dreptulū
limbei în biserică, foile unguresci
cerū în gura mare aspra pedep-
sire a Sērbilorū și a Germanilorū
din Ercsi, adecă totū a „hoților”
de păgubași, dīcēndū, cum cetimū
în „Erdely Hirado” din Clușiu,
între altele:

„Față cu unū poporū atātū de
fanaticū, care își uită chiar și de
cinstea cuvenită cătră casa lui
Dumneșeu, numai pentru ca să
pōtă face demonstrații în contra
maghiarimēi, față cu unū ase-
menea poporū nici cele mai as-
pre mēsurī nu sūntū severe.”

Nu luămū măcarū odată o foia
ungurescă în mână, ca să nu ce-
timū, că „agitatori” nemaghiari
așitū poporulū. Ei bine, întrebămū
acum: ore totū acēști agitatori
sūntū de vină pentru turburarea
din Ercsi? Și dēcă nu ei sūntū
de vină, cum se pōte, ca o nele-
giuire sevērșitā față cu limba ma-
ternă a unei populații nema-
ghiare, o nelegiuire ce a produsū
unū asemenea tristū rezultatū, să
rēmānă nepedepsitā? Cum se pōte
ca totū numai cetățenii nema-
ghiarī, cari sūntū stăpāni pe bi-
serica lorū și au dreptulū de a
audi în limba lorū maternă slūșba
întru mārērea lui Dumneșeu, să

fiă amenințați cu cea mai aspră
pedepsire pentru o turburare ce
au provocat o uneltirile de ma-
ghiarizare ale șovinistilor un-
guri?

Dēcă, descriindu-se cele petre-
cute în Ercsi, nu s'ar fi făcutū
amintire de limba ungurescă, amū
fi fostū seduși a crede, că acēstea
se sevērșescū într'o comună de
prin Litvania ori Lifflanda, și amū
fi fostū seduși totū numai de foile
unguresci și de șovinistii și agi-
tatorii unguurī, cari atātū de deș
strigă despre rusificare violentă
în provinciile baltice din partea
absolutistice și despotice Rusii.

Dēr așa țipetulū foilorū un-
guresci de-a se pedepsi Sērbii și
Germanii, cari se opunū maghia-
risării bisericești lorū și prin ea
a naționalităților, ne mântuesce
de ori-ce seducere, sciindū bine
că acēste fapte se sevērșescū sub
„liberalulū” și „constituționalulū”
regimū alū lui Tisza.

Și sēmēnāndū ca ou cu ou
faptele sevērșite de acēstū regimū
în interesulū maghiarisării, cu fap-
tele sevērșite în absolutistica și
despotica Rusiā în interesulū ru-
sificării, ne putem esplica fōrte
ușorū, de ce în dīlele din urmă
foile rusesci numēu pe ministrulū
Tisza și regimulū său — *liberalulū*.

Nu le-ar mai rēmānă celorū
din Pesta decātū să cēră celorū
din Petersburg în darū o bucată
de Siberiā, ca astfel să se impli-
nēscă dorința foilorū unguresci, de
a se pedepsi cu cea mai aspră
pedepsă aceia în contra cărora se
sevērșescū încălcările nelegiuite de
maghiarizare până și în sfānta
casă a lui Dumneșeu, în biserică.

Dēr o vorbă dīce: cine sēmēnă
vēntū, culege furtună. Șovinistii
în ōrba lorū cutezanță au treșutū
peste ori-ce margine, fără să se
gāndēscă, în pornirea lorū nenor-

FOILETONULŪ „GAZ. TRANS.”

Regele Milanū.

(Urmare.)

Anii regenței trecură, Milanū deve-
ni maiorenū. Destulū de multū a doritū
elū în impaciența sa juvenilă sosirea a-
cestui momentū. În cele din urmă pōte
să domnēscă și ca domnū dispune cu
conștiință de sine. Modesta bună-stare
în care trăescū supușii săi nu-i e de
ajunsū; elū voescē să aibă unū poporū
bogatū, care să lege donē lumī: a Orien-
tului cu a Apusului. Problema ce și-o
pune pōte nu este mai mare decātū ta-
lentulū său, de sigurū însă mai mare de-
cātū puterea sa. Elū provōcā cele mai
sēlbaticē contraste; tōte în țēră — și mai
întāi situația financiară — începū a se
clătina. Clerulū i se opune mai tare.
Fiindū vorba de a se lua o taxă pentru
funcțiuni bisericești, nu dela preotū in-
su-și, ci dela acela, în favōrea cărui avea
să se sevērșescă actulū piosū, popii înce-
pură să strige că Milanū stricā viēta po-
porului sērbescū, că vatēmā tradițiunile
mai amarū decātū Turculū. Guvernulū
decide ca să se destitue Metropolitulū
Mihailū, alū caruia esemplu a agitātū
țēra. Spre necasulū ministrilorū, metro-

politulū își câștigā unū protectorū mai
înalț; Țarulū intervine și se rōgā pen-
tru agrățierea Archiepiscopului. Milanū,
unū spiritū neînduplecatū, cutēzā a re-
fusa acēstă pretensiune. „Mi pare rēu”
— telegrafā elū la Petersburgū — „că
nu potū sēsatisfacē dorinței Maj. Sale, vo-
ința împērătescā s'a exprimatū prea tār-
țiu. Decretulū de destituire pentru Ar-
chiepiscopū era deja subsemnatū; era
imposibilū de a lua dispoziția îndērētū.”
— „Acēsta i va strica multū”, își șopti-
au cei precauți din țēră, — „elū va da
încurēndū îndērētū.” Milan pārea că nici
nu visēzā de asemenea pericolū. Elū
credea, că stā sub zodia norocului; po-
eții curții sale i cāntau „că cu tōtelup-
tele elū va pāși totū printre flori”, căci
numai cu puținū înainte calea vieții sale
se ntelni cu aceea a ficei de boerū Nata-
lia de Keczo.

Elū o vēdū mai întāi în străinătate,
la unū balū în Parisū. Din jurulū ei
indiferentū rēsărea lumina capului ei,
în care natura zugrăvi cele mai frumoșe
trāsuri. Puținū îi pāsa, că o curta
unū amicū, unū sublocotenentū, ca cei
mai mulți oficeri tineri: sērăcū, cavale-
rescū și fără gloriā. Natalia e frumoșă,
natura ei excentrică o face și mai atră-

gătoare; ea este — bogată; farmeculū ei
îmbatā pe Milanū cu totulū. Cāteva
sēptēmāni și mâna sa pōte să se atingă
mai multū decātū fugitivū de a ei, gura
ei i șoptescē cuvinte intime. Milanū și
Natalia sūntū în ajunulū logodnei. Ami-
cabile prospecte ilū conducū în căsătoria
sa; după cātva timpū se aședā norī în-
întea fericirei sale. Princesa se arată
fōrte māniōsă, când soțulū ei, în foculū
pasiunei orientale, uită din când în când
că a depusū jurāmētulū de credință.
Intr'o dimiņētā ea alērgā așa de iute,
cum o puteau duce micile ei piciorē din-
conacū în locuința unuia din ministri.
Acēsta vēduse până acuma pe Natalia
numai veselā și ridēndū și este surprinsū
de a vedē la elū pe înalta dōmnā ca pe
o fugară într'o toaletă de dimiņētā, ce se
vedea că și-a luat'o în grabă, cu lacrimi
în ochi, cu obrazii roșii și tremurāndū în
totū corpulū.

„Voiu să mă ducū de aici”, strigā
ea, „să fugū din lumea acēsta ușrā de
mintē! Am dovedī, că mi-e necredin-
ciosū, legătura nōstrā trebuie să se
rupā.” Precauțiunī și considerațiunī de
curte se punū în mișcare, să afle modulū
de a mijloci, de a împedeca divorțulū
ce-lū dorea atuncī princesa. Cu tōte

acestea între bărbatū și femeia nu s'a
mai putut restabili pacea; ei credēsū
că pōrtā lanțuri când trebuia să mērgā
unulū lângā altulū.

Mai mulți ani a duratū acēstā po-
somorită disonanță. Milanū estīse mar-
ginile imperiului său, elū își puse cōronia
regalā pe capū, elū transformā conaculū
simplu și necioplitū alū părințilorū săi
într'unū mândru castelū. — Fiericirea
însē ilū ocōlia. De-odată se dēdū alārma
în țēră, revoluția dela Filipopolū izbucni
vechia dușmāniā între Sērbii și Bulgari
se deșteptā. Deodată i se pārea ră-
cărui omū politicū în Belgradū, că ve-
cinulū ostilū are intențiunea de a cāștiga
Pirotulū și Vrania și de a prēinde tēri-
torulū mārēnașū până la Morava. Res-
boiulū începū. Din nenorocire pentru
tinerulū regatū socōtēla se dōvedī falsă;
patima ce străbătuse Sērbia dispārū iute;
trupele se băturā ca nisce mērcenari rēu
plătīți, încrederea și devotāmētulū cătră
conducători scōdeau în fā-care și totū
mai multū. În Belgradū se simțīau ca pe
o mare furtunōsă; o grabnicā și grōznicā
peire amenința dinastia.

Unde era salvatorulū, care putea să
aducā ajutorū?! Regele era cu Garagan-
nin în Nișū, ceialalți ministri rēmāsără

rocită, că adevărat națională a Nemaghiarilor nu va fi în stare nică o putere omenescă a-o ucide.

Din dieta ungară.

În ședința dela 26 Martie, după ce au mai vorbit doi deputați la § 25, toți ceilalți vorbitori prenotați au cerut să fiă șterși din listă și așa după o desbatere de o lună de zile, în care au vorbit 97 de inși, președintele încheie discuțiunea asupra § 25. Cei doi vorbitori au fost:

Emeric Uray vorbi foarte violent despre tratarea rea a voluntarilor în armata comună. Cere să fiă examinată de oficeri honveđi. Ministru-președinte Tisza séméná Tisei. Amândoi au un cursă sucită și pricinuesc mai multă pagubă decât folos. Reconstruirea cabinetului, ce se face acum, e o adevărată politică de tenie (vermele „panolice”); i-se taie membrele, dăr capul rămâne. „Națiunea va îngrijii, ca să dispară și capul.

Contele Gabriel Karolyi își mărturisă pe față antipatia sa pentru Austria, ce a supt'o deodată cu luptele mamei. Ar fi mai bine, decât s'ar cufunda în mare. Tisza pôte să se ducă, ca să mpace țera; bucuros i-se voru vota pe viéță leturile ce le are acum și chiar cei doi cai albi, cu carii a sburată la Buda dinaintea iubirei poporului. Nică un Ungur se nu primescă port-epée-ul dela împăratul austriac în limba germană.

Urmă apoi larmă. Raportorul Münich vră să vorbescă, opoziția ceru să renunțe la cuvânt și îi strigă „Hoch” și „Zjivio”. Gajary vorbi pentru majoritate, dăcând că alegerile au dovedit, cum că națiunea se adună împrejurul guvernului. Opoziția din contră, numai suspicionează, ațită, dăr nu dovedește nimic. Larmă grozavă se ridică, care ținu câteva minute, și strigăte de „abzug Bettelheim”, (așa-i dăce opoziția lui Gajary), „Jos”, „Hoch”. „Nu vrem s'auđim pe Bettelheim”. Președintele sună, drépta lărmeșce și ea. Gajary, isprăvind'și vorbirea, e întâmpinat de opoziția cu „Hoch, hoch! Gratulați d-lui Bettelheim!” (cătră drépta).

Ministrul de honveđi Fejervary se ridică să rectifice aserțiunile deputaților opoziționali în privința colonelului Zathureczky. Acestu colonel, dăce ministrul, nu 's'a făcut datoria. (Contrađiceri în stânga extremă și strigăte: Fiind-că era Ungur?) Regimentul sub comanda sa era în regres. Toți căți îl cunosceau pe Zatureczky spuneau, că e trupesce și sufletesce slăbit. (Mare mișcare în stânga extremă? I-s'a spus decă

să se retragă. Mărită de acésta, s'a plânsu că e persecutat fiindcă e Ungur, unu lucru de care 40 de ani nu s'a plânsu. (Mare larmă.) Sunt mulți Unguri în armată în poziția superiără, dăr o asemenea plângere nu există. (Contrađiceri și mișcare în stânga.) Acésta am spus'o, pentru ca să nu fiă indusă în eróre opinia publică.

Cu acésta s'au terminat desbaterile asupra §§ 24 și 25. Acești paragrafi au fost votați în acésta ședință cu mare majoritate, în textul lor original cu moțiunea lui Gajary. Opoziția strigă: Asta-i rușina! Hoch, hoch, hoch! Drépta încep și ea a lărmei. Astfel în strigăte de: Rușine! Hoch! se termină ședința.

SCRILE ȚILEI.

Agiul aurului a cădutu, scrie „Curier. Fin.”, la 0.25 bană la sută, încurajat în acestu rol de redeschiderea navigațiunei pe Dunăre, care a readus mișcarea și viéța în porturile române. Proiectele de legi financiare și monetare, precum și bugetul aflat pe biroul camerei, n'au fost încă votate; lumea e nemulțumită de puțina activitate ce desfășură Camera; poimăne expiră sesiunea extraordinară și din cauza legilor financiare, ea va fi din nou prelungită până la 1 Aprilie. Decă cel puținu ar fi mai fructuose acéste 15 zile după ce s'au pierdut luni întregi fără să se dea țării alta, decât legea vânderei bunurilor statului, și aceea a retragerii biletelor ipotecare.

O nouă virtute. La premiul ungresc „Karatsonyi” pentru virtute au concurat trei fete. Și sciti ce se vorbește? Că nu se va da premiul nici unei aspirante, fiindcă nici una nu posedă o „virtute”, nu știu ungresce! Apoi se nu pufnesc de ris?

Focul. În Vâlcea, comit. Cojocnei, au suferit 9 familii, cărora li-au ars edificile economice, o pagubă de 10,000 fl.

Postul de magistru postal e de ocupat în Aschilău-mic, pe lângă contract și cautiune de 100 fl. Léfa e 150 fl. pe an, 40 fl. cheltueli de cancelariă, 12 fl. de distribuie și un pașal de espedat ce se va stabili ulterior. Căruta poștii va circula între Așchileu și Hida. Petițiile se adresază la direcțiunea poștală din Sibiu.

Opritu de poliție. Alaltăeri séră s'a produs în restaurantul „Fleischer et Comp.” unu órecare Arnold Löwy, „im-

deți”, — dăce ea cu impaciță cătră ei — „sunt bolnavă! Ce este? Întemplatu-s'a vre-o nouă nenorocire”? Ministrii raportară despre ordinul regelui, ca și despre decisiunea, ce cređură de lipsă a-o lua. „O, acésta ați nimerit'o réu!” strigă ea tare. „Trebuie să călătorii și eu vă voi acompaña”. — „Unu asemenea pasă”, declarară membrii guvernului, ar costa pe țera și pe dinastia mară jertfe. — „Vedeți mai negru decât ar trebui” — răspuse regina, „eu imi voi face datoria decă nu astăzi, mâne”.

— „N'o veți face nici mâne!” îi replică unu din ministri; totu ce putem conceda este, ca doi dintre noi să călătorim la regele”. — Regina tăcu și se puse pe gânduri. După o mică paușă dăce: „Bine dăr, mă învoesc, voesc ca Rayovic și Petrovic să ia misiunea asupra-și”. Ea făcu semn și ministrii fură dimiși. După 2 césuri plecară cei 2 delegați. Imediat înaintea plecării lor apără la ei ministrul de culte la însărcinarea reginei: „Maiestatea Sa vă trimite salutare și bune urări pentru călătorii; se nu uitați, că încă mai este unu Obrenovic în lume”.

(Va urma.)

pressario și directoru alu celui dintău orfeu-călătoru (ambulantu) internațional”. Prestațiunile acestui „impresariu și directoru” necorespondendă reclamei celei mară, poliția i-a detrasă încuviințarea d'a se mai produce, și acésta în interesul publicului.

Indigenați. S'a votat Sămbătă de camerele române indigenatele d-lor C. Cristodoru, Sabinu Hodoșu (Romănu din Transilvania), Dr. Sig. Steinner (evreu), Alexe Căciulă (Romănu ardeleanu), Ferd. Bitner (Sasă din Brașov), Nic. I. Dragoșu (Romănu transilvăneanu, Săcele), M. Nijnicu și altele.

Asfixiată. Ivindu-se focu într'o odăiă din Mönchhof Nr. 4 în Sibiu, proprietara casei d-șora Iohanna Liszt a inspirat atătu de multu fum, încat pe lângă totu ajutorul medicalu a murit.

Îmbunătățirea sôrtei țeranilor în România.

(Urmare.)

Totu în vremea aceea Moldovenii au dobândit ca Domn pe bunul și liberalul domn Grigorie Ghica. În Moldova n'a fost revoluțiune socială; dăr și acolo era unu grup de liberali. Ei nu puteau să stea indiferenți la ideile liberale ce isbucise în România în privința reformei sôrtei țeranilor. În capul acestora era Grigorie Ghica, și el devenise acum domn. El dăr, ajuns în capul țerei, nu putea să nu împlinesc o reformă liberală în privința țeranilor. Se decretă dăr în 1850 o lege rurală menită de a modifica multe dispozițiuni din cuprinderea regulamentului organic privitor la relațiunile dintre stăpânii de moșii și cultivatorii. Totu atunci se decretă și în țera romănescă o nouă lege rurală. Dăr câtă deosebire între acéste două legiuri! Legea din Moldova era o lege de progres; legea din Valahia era o lege de reacțiune.

Vodă Grigorie Ghica era șeful nostru, al liberalilor; el, deși nu creda momentul oportun, și atârnat de Rusia și Turcia, de a rosti ultimul cuvânt dăsu numai la 1864, a făcut o lege menită de a progăti legea lui Cuza. Decretul său din 1850 decreta, că pământurile cară se stăpăneau de țerani nu puteau să fie luate din mâinile țeranilor, ci ele constituiau țarinele țerănesci și ca atari se vor deosebi de pământurile boieresci și se vor încungiura prin șanturi. Astfel dela 1850 până la 1864 pământurile țeranilor, bine determinate, au devenit o adevărată proprietate în mâna lor, supusă numai unei clăci érašii regulamentate ca unu embaticu perpetuu.

Nu tot astfel s'a urmat în țera Romănescă. Aici decretul lui Barbu Știrbei era o lege de plină reacțiune, destinată mai ales de a șterge din legislațiunea țerei, din însăși moravurile și tradițiunile țerei, or ce drept al țeranilor asupra pământului lucrat și stăpănit de el. Decretul dăce: Țeranul nu are nici unu drept asupra pământului celu lucră; el nu are veru unu dreptu nici asupra locului casei sale. El nu este de locu embaticu, cum îl califică codul Caragea; el nu este decât unu chiraș.

Și astfel, pentru întăia dată acestu cuvântu venia de îmbogăția condiționarul limbei nostre și schimba condițiunea seculară a locuitorilor țeran.

Așa dăr țerani, talpa țerii, în țera lor nu mai erau decât simpli chirași; dăr totu ei, și chiar până astăzi, nu primiseră din vremea fanarioilor unu altu nume și mai revoltător? Au, cuvântul de βλάχος, în limba arendașilor greci, nu este sinonim cu terminul de clăcaș? Nu dăce ei: „εχω τόσους βλάχους εις τό μόνον?” am atăți clăcași pe moșie? Dăr în timpurile mai de multu cuvântul glorios de Romănu nu devenise sinonim cu cuvântul de serv? Și nu găsim în vechile documente acésta frasă revoltătoare: „Noi, cutare și cutară, aședăți pe moșia lui jupănu....., împovărați de nevoi ne-am vândut Romăni, cu femeia și cu copii nostri?” În Moldova cel puținu servii, lipsiți de pământ, plebae adscripti, se numeau vecinii.

Decretul lui Știrbei mai da dreptu fiecărui stăpănu de moșie ca la orice catagrafiă, adecă recensământul populațiunei, făcută din cincă în cincă ani, să isgonescă de pe moșia or-ce număr de săteni ar voi.

La 1863, când am fost chemat de Domnul Cuza să formez unu nou mi-

nisteru, m'am găsit în fața unu actă, care era permis de legea lui Știrbei, dăr pe care eu, deprins cu legea lui Grigorie Ghica, îl găsi monstruos: Unu țeran, aședat pe moșia unu mare proprietar, căduse în disgrăția acestuia, fiind-că era cel mai colțosu la sévșirea tocmelilor cu stăpănu, și era el bănuț că împedea pe țeran de a face învoiel. Acelu țeran într'o bună dimineță se tređi cu mai mulți isprăvnice și slugi boieresci, cară l'au luat, l'au pus în car cu micul lui bagagi și împreună cu femeia și cu copii lui l'au scos de pe moșia; pe urmă acésta au dat foc la casa, pătul și grajdul lui, și unu plugă a venit și a arat locul unde fusese casa țerănescă. Țeranul a reclamat la Domn; o lungă corespondență a urmat. După multu timp, predecesorul meu, D. Nicolae Crețulescu, găind fapta nedreptă, a hotărât că 7000 lei vechi se cuvenea a se da țeranului isgonit drept despăgubire. Dăr și acésta n'am putut o îndeplini decât dând ordinu ca mobilele marelui proprietar să se vândă pe piața satului. Astfel numai am scăpat pe vodă Cuza de jalbele și lacrimile țeranului, care dăcând ordinu pe strădele Bucurescilor, cerându-i în genunchi să-i facă dreptate.

O asemenea stare de lucruri, Domnii mei, putea să aducă pace? Nu era cu puțin; era vrajba între acéle două clase, cele mai numéroșe și mai interesante: Proprietarii mară și țerani.

Dispozițiunile tratatului de Paris cară instituiau adunările ad-hoc, menite de a consulta tôte clasele națiunei române în privința viitôrei organizațiunei a principatelor ajunseră și la cunoscința țeranilor. Prin deputații lor ei aflară că au să fiă chemați a spune areopagului europen pările lor, vederile lor despre îmbunătățirea sôrtei lor. Țerani pe atunci nu ceru pământuri; ei aveau a cere ceva mai mult, libertatea muncii, libertatea brațelor, desființarea clăci.

În divanul ad-hoc la Moldova acésta a fost temelia cererilor țeranilor. Partidul liberalu era cu totu de acord pentru desființarea clăci; însă în privirea modului despăgubirii proprietarilor opiniunile erau despărțite. Unu grup, acelu moderat, voia ca proprietarii, pentru unu casu de utilitate publică, să fiă datori a vinde țeranilor pământ. În capul acestui grup era Costache Negri, care numai socialistu nu era și care totuși susținea o teoriă cu totu socialistă; el făcu o propunere ca să se vândă țeranilor pământuri ca pentru causă de utilitate publică. Liberalii înaintăți nu primeau acésta propunere, care adoptată, ar fi pus tôte moșile la dispozițiunea muncitorilor cu voia său fără voia marilor proprietari. Acești liberali dăceau: Periculos este de a primi acésta propunere. Dreptu basă a despăgubirii să primim valoarea sumei. Odată munca devenită liberă prin însuși acésta devine liberă și marea proprietate. În capul alu doilea grup era repausatul Mălinescu. El dăce: Nu primim ca să se ceră plata pământului căci pământul este alu lui; el este supus numai clăci și boierescului. Cerem dăr ca țerani să plătescă nu pământul, ci claca. Acésta soluțiune este și drépt în interesul țeranilor și stăpănilor de moșii. Claca odată desființată, conflictul dintre proprietarii de moșii și țeran nu va mai reveni; căci și unii și alții vor fi liberi de or-ce legături, de or-ce servitudin ale unora cătră ceilalți. Libere brațele, libere moșile. Nu este totu așa și cu soluțiunea prin vândere de pământ. Cine ar puté să oprăscă a doua, a treia generațiune de țeran, fără pământ, a nu se întemeia pe întăia împroprietăre, pe darea întăia de pământ, a nu cere mară pământuri pentru casuri de utilitate publică?

În divanul ad-hoc o soluțiune pozitivă nu se putea da, ci numai a se exprima o dorință. Acésta fu, că era utilu ca la viitôrea organizațiune și țerani să fiă emancipați prin o dréptă despăgubire a vechilor stăpăni de moșii.

Impregiurul acestei dorințe s'au învrită discuțiunile și preocupările proprietarilor mară și acele ale țeranilor, până ce se aplică o a doua convențiune de Paris privitor la organizațiunea principatelor române. Într'acéstu timp se făcu îndoită alegere de d-nu, și în curând apoi se întocmi comisiunea centrală din Focșani și dinaintea ei veni cestiunea țerănescă.

La acésta comisiune conservatorii erau în majoritate, și, cu tôte opunerile liberalilor, proiectul votat de majoritatea comisiunei da, drept soluțiune a cestiunei, îndatorirea stăpănilor de a

în capitală. Într'o dimineță, în 14 Novembre st. v. 1885, se adună guvernul la porunca telegrafică a regelui la o consultare. Milanu doria, ca întregul cabinetu să vină îndată la Nișu. Acestu ordinu strict și totuși neclaru deșteptă în guvern o penibilă sensațiune. Ministrii începură să dispute despre aceea ce pôte voi regele, când étă că sosese unu funcționar, care abia răsufând aduse scirea, că corespondentul diarului „Times” ar fi aflat, că regele se pörtă cu idei de abdicare. „Acésta n'ar fi nici o speranță într'o fericită soluțiune a lucrurilor”, declarară ministrii, „acésta ar aduce cu sine numai nouă incurători”. În grabă se cumpănră tôte pro și contra. Era vorba că plecarea întregului cabinetu ar zăpăci și mai multu spiritele descuragiate, cum era temere, și de aceea hotărâră de a combate abdicățiunea, de a nu da ascultare ordinului regelui spre a merge la Nișu.

Câteva momente mai târziu merseră ministrii la regina. Acésta îi primi; ea zăcea pe o canapea având înfășurat frumosul ei cap cu comprese de ghiață. Picioarele ei erau acoperite cu unu șal.

Când intrară ministrii, ea răsfoia melancolic în scrisori și gazete. „Ve-

da țeranilor numai un mic loc pentru casă și o jumătate pogon de islaz. Această soluțiune se publică de comisiunea centrală în toată țera prin broșuri fără scirea și incuviințarea puterii executive.

Înțelegeți, D-lor, ce agitațiune s'a făcut între țărâni atunc. Totu pe atunci s'a făcut și unirea principatelor, și ar fi a vă duce prea departe, decât m'ași pune a vă desvêli amănunțit manifestatiunea țărânescă întâmplată la porțile Bucurescilor în 24 Ianuarie 1862, ca spre a serba această mare zi. Manifestatiunea a fost înădușită prin împușcarea de sute de țeran și îngroparea lor în bălgarul grajdurilor de mahalale.

Inteiu primu-ministru alu României-uite a fost marele și ultimul om de Statu alu conservatorilor, Barbu Catargiu; o dicu acesta nu ca să împuținez meritul acelor conservatori, cari trăsesc, d'er ca să dau unui mare bărbat de Statu ceea-ce i se cuvine, căci omul a murit victima convicțiunilor sale. Sub Barbu Catargiu veni îndată înaintea Camerilor întrunite proiectul de lege rurală, cum fusese votat de comisiunea centrală. O agitațiune grozavă fu atât în țera, cât și în Bucuresci. Proiectul de lege dădu loc la discuțiuni lungi și violente. Elu fu votat cu mică îmbunătățiri, și cauza țărânescă fu sacrificată. D'er spiritele nu se calmară. Puterea executivă nu cutază a întări hotărârea Parlamentului; căci numai prin sforțări supra-umane se putea ține ordinea prin sate.

Intre acestea, Barbu Catargiu era ucis chiar în porța Metropolei. Elu fu plâns de toate partidele; și când se votă o recompensă națională văduvei, fură liberalii cari ținură de onore a subscrie cei dintăiu propunerea. Inse nici repausatul Arsachi, care succedă în ministeru lui Catargiu, nici D. N. Crețulescu, care apoi formă unu ministeru ce ținu până la Noemvre 1863, nu se hotărâră a supune sanctiunei domnesci recompensa votată de Cameră în favorea văduvei ministrului asasinat; totu așa și legea rurală a rămas neîntărită.

Inse a trebuit să venim noi liberalii la putere, pentru ca să supunem sanctiunei domnesci legea de recompensă d-nei Catargiu, ca să aședăm și în Parlamentu bustul lui Catargiu și apoi să înțășim și Camerei unu nou proiectu de lege mai dreptu pentru țeran.

In de afară inse de Parlamentu emanciparea țeranilor era obiectul preocupăunilor tuturor omenilor, cari se ocupau cu afacerile publice, conservatorii și liberalii, bătrân și tineri. In casele repausatului Iancu Cantacuzino, noi țineam întrunirile noastre. Erau la aceste întruniri Ioan Cantacuzino, repausatul Bozianu, D. Vernescu, Costache Rosetti, frații Brătianu și Goleșci și eu.

D. G. Vernescu: Și Panu.

D. M. Kogălniceanu: Așa este!

(Va urma.)

Academia Română.

Sesiunea generală din anul 1889.

Raportul secretarului general asupra lucrărilor făcute în anul 1888—89.

VI Donațiuni, legate și fonduri, (Urmare).

„2. Acestu capitalu va face parte din averea Academiei, va purta denumirea de „Fondul Princesa Alina Știrbeu“, va fi aședat totdeauna în efecte publice ale statului român, va rămâne în veci neatins și se va administra de autoritatea legală a Academiei.

„Imi rezervu inse, pe câtu timpu voi trăi, de a mă folosi eu de venitul anualu alu acestuiu capitalu, adevă de cuponele de dobândi scădute ale efectelor menționate mai sus, cari mi-se voru remite în fiecare semestru la scadența lor de cancelaria Academiei. Imi mai rezervu, ca cumpărarea de efecte noue în locul efectelor ce voru eși la sorți în cursul anilor să se facă cu participarea mea. Indată după mórtea mea inse, aceste reserve încetăz de desvêșire, și Academia va intra imediatu în folosința venitului acestei donațiuni.

„3. Venitul anualu ce acestu capitalu va produce prin procentele lui după mórtea mea se va întrebuița în modul hotărît prin această donațiune și nu va puté căpeta o altă destinațiune.

„Academia are inse dreptul a face

prelevările sale asupra acestui venit, fără ca ele să potă vre-o-dată trece peste norma actuală, adevă peste 15 procente a venitului.

„4. Venitulu capitalului menționat, după ce se voru scote din elu prelevările Academiei, se va întrebuița în modul următor:

„a) Trei ani de-a rândul venitul se va întrebuița pentru publicațiunea de documente de ori-ce natură, privitoare la istoria Românilor.

„Acastă publicațiune se va face după toate cerințele artei diplomatice.

„Suma cu care se voru remunera acei învățați, cari voru lucra sub autoritatea Academiei la această publicațiune, nu va trece peste 2500 lei anual și se va plăti proporționalu după colile ce voru eși dela tipar, astfel că d. e. venitul fiindu de 10,000 lei, tipografia cerend pentru o sută colț o plată de 7500 lei, remunerațiunea côlei va fi de 25 lei luați din cei 2500 lei destinați pentru acestu scop.

„b) La fie-care alu patrulea an dintr'unu ciclu de 12 ani venitul se va întrebuița, în întregul său, pentru a se premia și a se tipări cea mai bună scriere românescă privitoare la istoria națională, la religia și morala creștinescă, la usul școlarilor din școlile primare și secundare. Scrierea va trebui să aibă unu minimum de 30 côle de tipar garmond. Ea se va tipări în una mie exemplare, cari voru aparține autorului, fiindu acesta dator a depune gratis la Academia 200 exemplare.

„5. Premiile se voru decerne de Academia conformu cu statutele ei constitutive.

„Publicațiunile menționate voru purta titlul „Publicațiunile Fondului Princesa Alina Știrbeu“.

„6. Venitul celor trei ani ai publicațiunei de documente va trebui cheltuitu pe deplin în fie-care an, astfel ca anual să iasă la lumină câte unu volum.

„Venitul anului de premiu, care prin neacordarea premiului va rămâne neatins, va mări fondul generalu alu donațiunei, după ce se voru fi întrebuițat 20 procente din elu pentru achizițiuni de documente istorice pentru Academia.

„7. Inceputul ciclului de premii va începe trei ani după mórtea mea cu o bună carte de lectură pentru școlile secundare. Acastă carte va cuprinde în întăia parte descrițiuni ale naturei și ale puterilor naturei, și în a doua parte narațiuni despre evenimente istorice însemnate și despre viața bărbaților celorlți mari ai națiunei române seu a altor popore. Descrițiunile seu narațiuni voru fi seu bucăți originale seu traducțiuni bine făcute. In totu casul alegea se va face din totu ce literatura românescă seu streină posedă mai clasică și va avé în vedere desvoltagea iubirei naturei și a simțmintelor patriotice și virtuose.

„Ciclul va urma după trei alți ani cu o scriere despre principiile morale și creștinesci, de care trebuie să se conducă părinții în educațiunea copiilor lor. Acastă scriere va arăta în modu metodicu legile morale, care trebuie să conducă pe om în viață, și mijlocele ce trebuie întrebuițate de părinți și de crescători, pentru ca germenii cerințelor morale să fie desvolut și întăriți treptat în inima copiilor și a tineriei, pentru ca voința acestora să fie îndrumată cu constanță spre totu ce este bun și virtuos, precum și spre îndeplinirea datoriilor multiple ale omului, în fine pentru ca copii și tinerimea să fie de timpuriu astfel conduși, ca germenii celorlți bune să nu fie slăbiți într'insii, ér germenii celorlți rele să nu fiă opoșiți și încurajați.

„In fine întăiul ciclu de 12 ani se va termina după alți trei ani cu istoria României dela fondarea Daciei până la finele secolului presentu pentru usul și

întărirea simțmintelor patriotice a tuturor cetățenilor. In această istorie trebuie să reieșă firul conducătoru alu desvoltagei statului român, greutățile ce poporul a avut de învins, suferințele ce a îndurat, efectele înfricoșate ale dominațiunilor streine, luptele ce elu a purtat pentru a susține naționalitatea sa neatinsă, redșteptarea nămului românescu, dovedită prin luptele eroice interne și externe susținute mai alesu dela începutul secolului, încununată prin independența redobândită și regatul înălțat de virtutea românescă însăși, asigurată pentru vecie, precum va da Dumnezeu, prin succesele și progresele ce poporul va desvârși neîncetat.

„In ciclurile următoare de 12 ani Academia va fixa temele ce voru fi a se trata menținându-se inse totdeauna în intențiunile exprimate de mine la articolele 4 și 7 ale presentului act.

„Rogă pe Academia Română să primescă această donațiune și să o desvolte în cursul anilor cu aceeași iubire pentru mărirea și întărirea patriei, cu care eu însa-mi o constituiescu.

„Dată în Bucuresci în 22 Februarie st. v. anul una-mii-optu-sute-optu-șef și nouă.“ (Va urma.)

Literatură.

„Meseriașul Român“, fôia pentru învățatură și petrecere, întocmită pentru meseriași și toți iubitorii de meserii. Apare în Brașov de 2 ori pe lună în mărime de câte o côle și costă pe an 1 fl. 20 cr., pe 1/2 an 60 cr.; pentru România pe 3 luni 1 franc, pe an 4 franci. Editor și Redactor: Bartolomeu Băulescu, președintele Reuniunei pentru sprăjinirea meser. rom. în Brașov. Nr. 5. dela 1 (13) Martie cuprinde: Numărul măștrilor comparat cu numărul sodalilor și urmările înmulțirii sodalilor. — Cu ce s'au substituit banii? — Doi frați (novelă). — Feliurite pentru meseriași. — Sciri economice și industriale. — Multe și mărunte. — Diverse — Recepte folositoare. — Glume. — Concurse. — Anunț. — Tergurile. — Nr. 6 dela 15 (27) Martie: Urmările înmulțirii sodalilor. — O esposițiune plutitoare. — Minele de sare dela Vielitzca, — Țiganul cu pușca (anecdota poporală) de Th. D. Speranță. Feliurite pentru meseriași, — Multe și mărunte. — Sciri economice și industriale. — Diverse. Recepte folositoare. — Glume. — Concurse. — Bibliografiă. — Anunțuri.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS“

(Serviciul biurolui de coresp. din Pesta)

Berlin, 2 Aprilie. Impăratul veni directu aici spre a gratula lui Bismark la ziua născerei sale.

Berlin, 2 Aprilie. Primindu directoriul societății centrală a industrialilor germani, Bismark își exprimă speranța în susținerea păcii. Prospectele favorabile voru contribui ca să potă înainta desvoltagea muncii germane.

Wiesbaden, 8 Aprilie. Ducele de Nassau va pleca peste câteva zile directu la Luxemburg.

Zürich, 2 Aprilie. Cercetarea în afacerea fabricii de bombe ce a fost descoperită a avut ca rezultat, că s'a dovedit în modu nendoiș, că acestu afacere stă în legătură cu nihilismul. S'a ordonat a se face 13 arestări noue.

Nizza, 2 Aprilie. Regele de Württemberg a fost cuprinsu de unu leșin mai îndelungat.

Paris, 2 Aprilie. Ca urmaș alu procuratorului generalu Bouché a fost numit avocatul generalu Beaurepaire(?)

Bucuresci, 2 Aprilie. In ședința de eri a camerei a cerut ministru de răboiu 15 milioane lei pentru continuarea lucrărilor de fortificare. Camera se va sfătui astăzi asupra acestei cereri.

DIVERSE.

Mortalitatea în Brasilia a devenit în timpul din urmă foarte mare. Frigurile galbene bântue în Rio de Janeiro cu vehementă încâtu jurnalele orașului raportează câte 100—150 da casuri de mórte pe zi. Pe lângă această domnesce o căldură insuportabilă, sôrole arde atât de puternic, încâtu mulți omeni s'au prăpădit de insolațiune. Totu se usucă, căci de opt săptămâni n'a plouat de loc. Apa lipsește totalu, încâtu nu se pot face băi de loc (o trebuință necesară). Spălătoresele din oraș nu găsesc apă cu ce să spele rufele, chiar apă de băut este puțină. Se spune, că totă recolta din provincia Rio de Janeiro este pierdută. In fiecare zi se vestesc focuri de păduri. Bambusul se usucă și cade. Plantele, care altădată erau în totă splendoria lor, acum sunt uscate și acoperite cu praf. Riuri mari au secăt.

Unu nasu mușcat. Din Chichinda mare i se scrie lui „Pester Lloyd“: Țeranul deja bătrân Isarcu Danity din St.-Petru-sêrbescu avea o femeie frumoasă și tineră, care era adorată de mulți bărbați și junii din sat. Ea asculta totdeauna cu mare plăcere lingșurile lor, fără inse a deveni necredincioasă bărbatului său. Bărbatul inse credea în ceea ce i se părea și de multe ori se purta ca unu nebun. Inainte cu câteva zile se petrecu între cei doi căsătoriți érași o scenă de gelosie. In schimbul vorbelor femeia își, că n'are ce face decât ea place fiecăruia. Acastă irită și mai tare pe bărbatul gelos. Elu se aruncă asupra nevastei, o îmbrățișă ca unu turbat și în momentul următor nenorocita cădu plină de sânge și leșinată la pământ. Othello celu țărânescu îi mușcase nasul. Femeia greu rănită fu dusă în spitalu, ér bărbatul ei în închisore, unde își așteptă pedepsa.

ULTIME SCIRI.

După dispoșiunile luate până acuma *Maiestatea Sa* va asista în anul acesta la manevrele de încheiere a patru corpuru de armată și adevă mai întâiu la exercițiile corpului de armată din Grațu, ce se voru face între 4 și 7, Septemvre, apoi la manevrele corpului din Timișóra, ce se voru face între 8 și 12 Septemvre în jurul Aradului și în fine *Maiestatea Sa* cu mare suită va asista la manevrele mari a corpului de armată 9 din Iosefstadt și 10 din Brünn între 11 și 14 Septemvre.

Șeful de secțiune *Szogyeny*, care a fost chemat la Peșta ca să primescă postul de ministru de interne s'a întorsu alaltăeri în Viena. Se asigură că toate încercările de a-lu face să intre în cabinetul Tisza au rămasu zadarnice.

Universitarii ungru din *Clușiu* ținură o ședință, declarându că junimea universitară n'a luat parte corporativu la demonstrațiunile de acolo, încâtu aceste s'au manifestat în fapte scandalose și ilegale. Adunarea decise totodată ca universitarii se porțe în viitoru calpacuri.

Necrolog.

† Teodoru Buzan. Din Blașiu ni-se scrie: On. Redactiune! Bine-voiți a lua notă în „Gazeta“ despre încetarea din viață a tinerului *Teodoru Buzan*, fostu studentu la universitatea din Bucuresci, și mortu în noștea spre 30 Martie a. c. Decedatul e de născere din Ardél, comuna *Chiciudiu*, unde i-s'au și astrucat rămașițele pământesci la 1 Aprilu l. c. Tinerul L. Buzan era unu dintre cei mai zeloși tineri și de aceea mórtea lui e regretată de: „foști conșcolari“.

Editor și Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul pieței Brașov

din 2 Aprilie st. n. 1889.

Bancnote românesce	Cump.	9.50	Vând.	9.53
Argintă românească	"	9.44	"	9.48
Napoleon-d'ori	"	9.55	"	9.58
Lire turcesce	"	10.84	"	10.88
Imperiali	"	9.84	"	9.88
Galbini	"	5.62	"	5.65
Scris. fonc. „Albina“	6% ⁰	101.—	"	—
"	5% ⁰	98.50	"	99.—
Ruble rusești	"	127.—	"	128.—
Discontul	6 1/2—8% ⁰ pe an.			

Cursul la bursa de Viena

din 1 Aprilie st. n. 1889.

Renta de aur 4% ⁰	103.—
Renta de hârtie 5% ⁰	94.90
Imprumutul căilor ferate ungare	145.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	99.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	120.—

Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	115.50
Despăgubirea pentru dijma de vină ungurească	99.85
Imprumutul cu premiul ungurească	144.50
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	130.25
Bonuri rurale ungare	104.95
Bonuri cu clasa de sortare	104.95
Bonuri rurale Banat-Timiș	104.95
Bonuri cu cl. de sortare	104.95
Bonuri rurale transilvane	104.95
Bonuri croato-slavone	104.50
Renta de hârtie austriacă	83.95
Renta de argint austriacă	84.75
Renta de aur austriacă	111.95
Losuri din 1860	142.75
Acțiunile băncii austro-ungare	894.—
Acțiunile băncii de credit ungar.	310.75
Acțiunile băncii de credit austr.	304.50
Galbeni împărătesci	5.71
Napoleon-d'ori	9.56 1/2
Mărci 100 imp. germane	59.15
Londra 10 Livres sterline	121.25

Sosirea și plecarea trenurilor și postelor în Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașov la Pesta
Trenul de persoane Nr. 307: 7 ore 10 de minute seara.
Trenul mixt Nr. 315: 4 ore 10 minute dimineața.

2. Dela Brașov la București:

Trenul mixt Nr. 318: 1 ora 55 minute după ameză.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Pesta la Brașov:

Trenul de persoane Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de ameză.
Trenul mixt Nr. 316: 9 ore 52 minute seara.

2. Dela București la Brașov:

Trenul mixt Nr. 317: 2 ore 32 minute după ameză.

A. Plecarea postelor.

- a) Dela Brașov la Răznov-Zărnesci-Bran: 12 ore 30 m. după ameză
- b) " " " Zărnesci: 4 ore după ameză.
- c) " " " în Săcuime [S. Georgii]: 1 ora 30 minute noaptea.
- d) " " " la Făgăraș: 4 ore dimineața.
- e) " " " la Săcele: 4 ore dimineața.

B. Sosirea postelor:

- a) Dela Răznov-Zărnesci-Bran la Brașov: 10 ore înainte de ameză
- b) " Zărnesci la Brașov: 9 ore a. m.
- c) Din Săcuime la Brașov: 6 ore seara.
- d) " Făgăraș la Brașov: 2 ore dimineața.

Avisul d-ilor abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunii să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fașia sub care au primit diarul nostru până acum.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și posta ultimă.

Totodată facem cunoscut tuturor d-ilor abonați, că mai avem din anii trecuți numerii pentru complectarea colecțiunilor „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se pot adresa la subsemnata Administrațiune în casă de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Cu 140 fl. v. a.

le plătesce acțiunile institutului de credit și economii „ALBINA“ (împreună cu cuponul plătitibilu la 1 Iulie 1889)

Cancelaria Negruțu

în Gherla. — Szamos-Ujvár.

47,3—1

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				B.-Pesta-Arad—Teluș				Teluș-Arad—B.-Pesta				Copșa-mică—Sibiu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																													
Tren de persoane	Tren de accelerație	Tren omnibus	Tren mixt	Tren de persoane	Tren de accelerație	Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de accelerație	Tren de persoane	Tren mixt	Tren de persoane	Tren de accelerație	Tren mixt	Copșa-mică	Sibiu	Copșa-mică	Sibiu																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																										
Viena	11.10	8.—	3.10	6.18	București	7.30	1.14	Viena	11.10	2.—	2.17	4.30	6.—	6.13	6.38	6.51	7.10	7.25	8.42	8.01	9.12	9.33	9.53	10.27	10.42	10.58	11.07	11.39	12.—	12.12	12.29	12.46	1.16	1.26	1.26	3.—	6.05	6.47	2.42	9.36	4.26	8.36	3.25	10.17	5.12	9.02	4.16	10.58	5.55	9.32	5.11	11.42	6.41	11.02	5.58	12.23	7.26	11.50	6.40	1.12	8.14	12.16	7.12	1.51	8.50	1.19	2.—	3.04	3.36	6.05	5.48	6.19	6.25	5.—	6.05	6.32	7.19	6.02	7.46	6.32	7.29	7.16	8.15	7.02	7.55	7.47	8.36	7.23	8.14	8.08	9.11	8.01	9.12	9.02	9.27	8.17	6.47	2.42	9.36	4.26	8.36	3.25	10.17	5.12	9.02	4.16	10.58	5.55	9.32	5.11	11.42	6.41	11.02	5.58	12.23	7.26	11.50	6.40	1.12	8.14	12.16	7.12	1.51	8.50	1.19	2.—	3.04	3.36	6.05	5.48	6.19	6.25	5.—	6.05	6.32	7.19	6.02	7.46	6.32	7.29	7.16	8.15	7.02	7.55	7.47	8.36	7.23	8.14	8.08	9.11	8.01	9.12	9.02	9.27	8.17	6.47	2.42	9.36	4.26	8.36	3.25	10.17	5.12	9.02	4.16	10.58	5.55	9.32	5.11	11.42	6.41	11.02	5.58	12.23	7.26	11.50	6.40	1.12	8.14	12.16	7.12	1.51	8.50	1.19	2.—	3.04	3.36	6.05	5.48	6.19	6.25	5.—	6.05	6.32	7.19	6.02	7.46	6.32	7.29	7.16	8.15	7.02	7.55	7.47	8.36	7.23	8.14	8.08	9.11	8.01	9.12	9.02	9.27	8.17	6.47	2.42	9.36	4.26	8.36	3.25	10.17	5.12	9.02	4.16	10.58	5.55	9.32	5.11	11.42	6.41	11.02	5.58	12.23	7.26	11.50	6.40	1.12	8.14	12.16	7.12	1.51	8.50	1.19	2.—	3.04	3.36	6.05	5.48	6.19	6.25	5.—	6.05	6.32	7.19	6.02	7.46	6.32	7.29	7.16	8.15	7.02	7.55	7.47	8.36	7.23	8.14	8.08	9.11	8.01	9.12	9.02	9.27	8.17	6.47	2.42	9.36	4.26	8.36	3.25	10.17	5.12	9.02	4.16	10.58	5.55	9.32	5.11	11.42	6.41	11.02	5.58	12.23	7.26	11.50	6.40	1.12	8.14	12.16	7.12	1.51	8.50	1.19	2.—	3.04	3.36	6.05	5.48	6.19	6.25	5.—	6.05	6.32	7.19	6.02	7.46	6.32	7.29	7.16	8.15	7.02	7.55	7.47	8.36	7.23	8.14	8.08	9.11	8.01	9.12	9.02	9.27	8.17	6.47	2.42	9.36	4.26	8.36	3.25	10.17	5.12	9.02	4.16	10.58	5.55	9.32	5.11	11.42	6.41	11.02	5.58	12.23	7.26	11.50	6.40	1.12	8.14	12.16	7.12	1.51	8.50	1.19	2.—	3.04	3.36	6.05	5.48	6.19	6.25	5.—	6.05	6.32	7.19	6.02	7.46	6.32	7.29	7.16	8.15	7.02	7.55	7.47	8.36	7.23	8.14	8.08	9.11	8.01	9.12	9.02	9.27	8.17	6.47	2.42	9.36	4.26	8.36	3.25	10.17	5.12	9.02	4.16	10.58	5.55	9.32	5.11	11.42	6.41	11.02	5.58	12.23	7.26	11.50	6.40	1.12	8.14	12.16	7.12	1.51	8.50	1.19	2.—	3.04	3.36	6.05	5.48	6.19	6.25	5.—	6.05	6.32	7.19	6.02	7.46	6.32	7.29	7.16	8.15	7.02	7.55	7.47	8.36	7.23	8.14	8.08	9.11	8.01	9.12	9.02	9.27	8.17	6.47	2.42	9.36	4.26	8.36	3.25	10.17	5.12	9.02	4.16	10.58	5.55	9.32	5.11	11.42	6.41	11.02	5.58	12.23	7.26	11.50	6.40	1.12	8.14	12.16	7.12	1.51	8.50	1.19	2.—	3.04	3.36	6.05	5.48	6.19	6.25	5.—	6.05	6.32	7.19	6.02	7.46	6.32	7.29	7.16	8.15	7.02	7.55	7.47	8.36	7.23	8.14	8.08	9.11	8.01	9.12	9.02	9.27	8.17	6.47	2.42	9.36	4.26	8.36	3.25	10.17	5.12	9.02	4.16	10.58	5.55	9.32	5.11	11.42	6.41	11.02	5.58	12.23	7.26	11.50	6.40	1.12	8.14	12.16	7.12	1.51	8.50	1.19	2.—	3.04	3.36	6.05	5.48	6.19	6.25	5.—	6.05	6.32	7.19	6.02	7.46	6.32	7.29	7.16	8.15	7.02	7.55	7.47	8.36	7.23	8.14	8.08	9.11	8.01	9.12	9.02	9.27	8.17	6.47	2.42	9.36	4.26	8.36	3.25	10.17	5.12	9.02	4.16	10.58	5.55	9.32	5.11	11.42	6.41	11.02	5.58	12.23	7.26	11.50	6.40	1.12	8.14	12.16	7.12	1.51	8.50	1.19	2.—	3.04	3.36	6.05	5.48	6.19	6.25	5.—	6.05	6.32	7.19	6.02	7.46	6.32	7.29	7.16	8.15	7.02	7.55	7.47	8.36	7.23	8.14	8.08	9.11	8.01	9.12	9.02	9.27	8.17	6.47	2.42	9.36	4.26	8.36	3.25	10.17	5.12	9.02	4.16	10.58	5.55	9.32	5.11	11.42	6.41	11.02	5.58	12.23	7.26	11.50	6.40	1.12	8.14	12.16	7.12	1.51	8.50	1.19	2.—	3.04	3.36	6.05	5.48	6.19	6.25	5.—	6.05	6.32	7.19	6.02	7.46	6.32	7.29	7.16	8.15	7.02	7.55	7.47	8.36	7.23	8.14	8.08	9.11	8.01	9.12	9.02	9.27	8.17	6.47	2.42	9.36	4.26	8.36	3.25	10.17	5.12	9.02	4.16	10.58	5.55	9.32	5.11	11.42	6.41	11.02	5.58	12.23	7.26	11.50	6.40	1.12	8.14	12.16	7.12	1.51	8.50	1.19	2.—	3.04	3.36	6.05	5.48	6.19	6.25	5.—	6.05	6.32	7.19	6.02	7.46	6.32	7.29	7.16	8.15	7.02	7.55	7.47	8.36	7.23	8.14	8.08	9.11	8.01	9.12	9.02	9.27	8.17	6.47	2.42	9.36	4.26	8.36	3.25	10.17	5.12	9.02	4.16	10.58	5.55	9.32	5.11	11.42	6.41	11.02	5.58	12.23	7.26	11.50	6.40	1.12	8.14	12.16	7.12	1.51	8.50	1.19	2.—	3.04	3.36	6.05	5.48	6.19	6.25	5.—	6.05	6.32	7.19	6.02	7.46	6.32	7.29	7.16	8.15	7.02	7.55	7.47	8.36	7.23	8.14	8.08	9.11	8.01	9.12	9.02	9.27	8.17	6.47	2.42	9.36	4.26	8.36	3.25	10.17	5.12	9.02	4.16	10.58	5.55	9.32	5.11	11.42	6.41	11.02	5.58	12.23	7.26	11.50	6.40	1.12	8.14	12.16	7.12	1.51	8.50	1.19	2.—	3.04	3.36	6.05	5.48	6.19	6.25	5.—	6.05	6.32	7.19	6